

POSUDEK VEDOUcíHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE (dále BP)

Jméno a příjmení studenta: **Gabriela Ligočká**

Název bakalářské práce: **Podmínky pro vznik a fungování služby sociální prevence azylového domů (2018)**

Název školy: **Katedra pastorační a sociální práce ETF UK Praha**
Studijní program: **Sociální práce, B7508**

Jméno a příjmení vedoucího BP: **PhDr. Pavel Pěnkava, Ph.D.**

Bakalářská práce se věnuje doposud ve studentských pracích neotřelému tématu, které by se rovněž dalo charakterizovat jako návod na založení azylového domu, který je podle platné legislativy vřazený do služby sociální prevence pro osoby bez přístřeší. Z tohoto pohledu je legitimní ocenit záměr autorky, popsat určitý segment podmínek pro vznik pobytových režimových služeb. Zřejmě málo koho by napadlo zvolit si na jednu stranu tak formální téma, které ovšem při jeho popisování může odkrýt řadu zajímavých, ale i důležitých oblastí v souvislosti s přístupem k diskutované cílové skupině.

Vzhledem k tomu, že autorka přistoupila k popisování podmínek pro fungování azylového domu, konkrétně pro ženy bez domova, kde sama působí jako sociální pracovnice, není práce rozdělena na teoretickou a praktickou. Práce nemá empirickou část, nicméně 4. kapitola se do určité míry věnuje komparaci dvou přístupů k řešení bytové situace osob bez přístřeší (str. 45) a to v souvislosti s diskusí o potřebě upravit sociální bydlení koncepčně a legislativně. Zde vidím přednosti práce, ve snaze objektivně zhodnotit silné a slabé stránky dvou rozdílných přístupů k řešení nepříznivé životní situace žen bez domova.

První kapitola má tradičně za úkol seznámit čtenáře s terminologií problematiky, a etiologií jejího vzniku a vývoje. Zde musím zmínit určité nepřesnosti. Autorka správně polemizuje o vhodnosti nebo nevhodnosti pojmenování osob, které jsou nositeli problematiky bezdomovectví, nicméně postrádám správný tvar jediného legislativně definovatelného označení podle zákona č.108/2006 o sociálních službách, kterým je "*osoba bez přístřeší*". Přesto, že toto označení je kontroverzní a mnoha odborníky nepřijímané, je nezbytné ho respektovat a přinejmenším zmínit jako legislativně akceptovaný termín. Autorka se rovněž zabývá významem a obsahem legislativní normy zajišťující právo na bydlení. Je potřeba zdůraznit, že toto právo bývá často nepřesně nebo zavádějící způsobem interpretované. Autorka osvědčila, že mu rozumí jako nezcizitelnému právu bydlet v důstojných podmínkách, nicméně nevymahatelnému za každých podmínek (str. 43). V neposlední řadě bych ještě dodal, že v kapitole číslo jedna bych přivítal aktuálnější členění bezdomovectví, které vychází především z literatury 90. let (str. 12) jejichž v té době téměř jediní autoři pracovali v neziskové organizaci zaměřené na charitativní služby (např. podle formy na zjevné, skryté a latentní, nebo dnes již odborníky opouštějící dělení na dobrovolné a nedobrovolné bezdomovectví). V současné době máme dělení podle typologie Ethos, které je zahrnuté v rámci mezinárodní terminologie uznávané zeměmi Evropské unie. Kapitola číslo 2. má za úkol poskytnout přehled o podmínkách registrace do služeb sociální prevence, které autorka vhodně a přehledně definuje.

Kapitola číslo 3. představuje výčet standardů kvality sociálních služeb, které jsou v praxi zakomponované do fungování azylového domu zapsaného spolku Naděje pro ženy bez domova, sídlící na městské části Praha 10. Výčet standardů je přesný a nelze mu nic vytknout.

Po formální stránce konstatuji, že práce vykazuje přehlednou a logicky strukturovanou vazbu, která spojuje hlavní téma a spěje k naplnění vytyčených cílů z úvodu bakalářské práce. Úprava textu do těsnějšího řádkování s velkými okraji na pravé straně nepůsobí pro čtení zcela konformně. V práci lze najít několik překlepů, přesto se nejedná o závažné pravopisné nedostatky. Práce s odbornou literaturou je vyhovující, splňuje kritéria pro citace, a vhodnosti výběru ve vztahu k tématu.

Celkově lze práci hodnotit jako přínosnou. Má zcela deskriptivní charakter a i přesto může být velmi vhodným průvodcem při přípravě a vzniku služby sociální prevence, zaměřené na azylový dům, konkrétně pro ženy bez domova. Osobní zkušenost z vykonávání sociální práce s předmětnou cílovou skupinou byla autorkou využita k obohacení vybraného tématu. Autorka v závěru práce konstatuje, že se jí podařilo naplnit stanovené cíle, rovněž je možné pochválit její snahu práci doporučit odborníkům.

Bakalářskou práci **doporučuji** k obhajobě

Předloženou bakalářskou práci hodnotím stupněm **B**

Otázky k obhajobě:

- 1) Jaký máte názor na možnost kombinace a rovnoměrného využití metod housing ready a housing first?
- 2) V čem spatřujete největší překážku v prosazení zákona o sociálním bydlení?

.....
podpis vedoucího práce

V Praze dne: 21.1.2020